

F. t. l. vedr. Arbejdsmarkedets Tillægspension

at pensionsbeløb under 10 pct. af den fulde tillægspension kan udbetales for længere perioder ad gangen end den normale månedsvise udbetaling. Reglen virker på den måde, at hele ydelsen (dvs. pension med tillæg af bonus) udbetales årsvis, når pensionsbeløbet isoleret set ligger under den fastsatte grænse, p.t. 1.080 kr. om året. Er pensionsbeløbet på 1.080 kr. eller derover, udbetales ydelsen månedsvis. På grund af pensionsbeløbenes varierende størrelse vil pensionister med samme ydelser (pension og bonus) kunne have forskellige udbetalingsterminer.

Forslaget tager sigte på en forenkling, således at det er størrelsen af den samlede ydelse (pension og bonus), der er afgørende for, om der skal ske udbetaling for længere perioder ad gangen.

Forslaget giver endvidere bestyrelsen mulighed for at lade ydelser af ringe størrelse udbetale som kapitaliserede éngangsbeløb. Bestyrelsen fastlægger beløbsgrænserne både for årsvis udbetaling og for udbetaling af kapitaliserede beløb.

Til § 10

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 4 a, stk. 4. Det foreslås, at arbejdsministeren efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension kan fastsætte regler om beregning og udbetaling af tillægspension, herunder fuld tillægspension for andre end § 4 a medlemmer.

Til nr. 8

Til § 11

Det foreslås at ophæve den nuværende aldersgrænse om, at den efterlevende ægtefælle skal være fyldt 62 år. Også yngre efterladte vil for fremtiden kunne modtage éngangsbeløb.

Det foreslås endvidere at ophæve anciennitetskravet på 10 år. Også bidragsindbetalinger i en kortere periode vil altså kunne danne grundlag for ægtefællepension.

Det foreslås helt at slette kravet om ægteskabets varighed. Dette svarer bedst til den familie- og arveretlige lovgivning.

Reglen, om at den efterladte ægtefælle kun var berettiget til enten egenpension eller ægtefællepension, har været oplevet som særligt uretfærdig og foreslås derfor ophævet.

Det foreslås i *stk. 2*, at beregningen af kapitalbeløbet regnes fra det 67. år i stedet for det 62. år. Det medfører en vis forenkling og herved bliver det muligt at rumme udgiften til børn og samleverer indenfor den samlede økonomiske ramme på 12 pct.

Endvidere ændres forudsætningen om, at ydelsen er afhængig af den efterlevendes alder. Beregnings-teknisk forudsættes det altså, at de to personer er jævnaldrende, uanset om den efterlevende faktisk er fx 3 år ældre eller 20 år yngre.

Der er dog fortsat tale om en kapitalisering af en pension til den efterladte. Derfor sker beregning under forudsætning af, at den »jævnaldrende« efterladte har en bestemt restlevetid, der er ens for mænd og kvinder, efter det 67. år. Der er også fortsat tale om »opsat pension« og ikke om »aktuel pension«.

I fremsættelsestalen vedrørende lovforslag nr. L 186 om ændring af ATP-loven (Folketingets Forhandling 1990-91, sp. 5266) tilkendegav arbejdsministeren, at regeringen er positiv overfor tanken om, at ydelserne ved dødsfald også skal kunne udbetales til en efterlevende samlever. En sådan regel blev ikke medtaget i lovforslaget, fordi reglens udformning rejste lovtekniske vanskeligheder og derfor krævede længere tids overvejelser. Der er nu medtaget et forslag om udbetaling af ydelser (éngangsbeløb) til efterlevende samlever.

Det foreslås i *stk. 4*, at den person, som har levet sammen med afdøde i et ægteskabslignende forhold i de sidste 2 år før dødsfaldet, har ret til at modtage det foreslåede éngangsbeløb. Det gælder dog ikke, såfremt afdøde efterlader sig en ægtefælle. Den omstændighed, at afdøde ikke levede sammen med ægtefællen, har ingen betydning, jf. dog stk. 5 vedrørende separerede og fraskilte ægtefæller.

Den efterlevende samlever må i almindelighed dokumentere at have levet sammen med afdøde på *fælles bopæl* i perioden på mindst 2 år. Når et krav om »fælles bopæl« imidlertid ikke udtrykkeligt er anført i bestemmelsen, skyldes det, at betingelserne for udbetaling af det foreslåede éngangsbeløb efter omstændighederne kan være opfyldt, selv om samlivet ikke i hele perioden har været på fælles bopæl. Der tænkes herved på den situation, hvor afdøde og den efterlevende samlever i en del af perioden har været forhindret i at leve sammen på fælles bopæl på grund af aftjening af værnepligt, udstationering eller lignende.

Bestemmelsen medfører, at beløbet ikke kan udbetales til en person, som afdøde måtte have samlevet med i mindst 2 år i et samlivsforhold, som er ophørt på tidspunktet for dødsfaldet.

Kravet om »ægteskabslignende forhold« er opstillet for at udelukke, at personer, som efter reglerne i ægteskabsloven m.v. ikke har mulighed for at indgå ægteskab eller registreret partnerskab, kan modtage det foreslåede éngangsbeløb. Bestemmelsen udelukker således fx at en søn, som i mindst 2 år umiddel-